

ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม

ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการลงทุนและเป็นการขยายการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินในต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ คณะกรรมการประกันสังคมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อย” ในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เงินกองทุนย่อย” หมายความว่า เงินกองทุนประกันสังคมที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ในประเทศ

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อยต่างประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินกองทุนย่อย” และ “สถาบันการเงิน” ในข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙

“เงินกองทุนย่อยต่างประเทศ” หมายความว่า เงินกองทุนประกันสังคมที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย เพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนนำไปดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ในต่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ในการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์

ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้บริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยหรือเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๑ ของระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙

“ข้อ ๘/๑ กรณีบริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์ในต่างประเทศ โดยหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจะต้องมีการเสนอขายในประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแลเป็นสมาชิกสามัญของ International Organization of Securities Commission (IOSCO) หรือมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของ World Federation of Exchanges (WFE) และให้กระทำได้สำหรับการลงทุน ดังต่อไปนี้

(ก) การลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงหรือมีความเสี่ยงต่ำที่เสนอขายในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) ตราสารแห่งหนึ่งไทยที่ออกเป็นเงินตราต่างประเทศ และเสนอขายในต่างประเทศ ได้แก่ ตราสารแห่งหนึ่งรัฐบาลไทย รัฐบาลสหกิจไทย ธนาคารพาณิชย์ไทย สาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง หรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่ตราสารหรือผู้ออกตราสารได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๒) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายต่างประเทศเป็นผู้ออกหรือผู้ค้ำประกัน ที่ตราสารหรือผู้ออกตราสารหรือผู้ค้ำประกันได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๓) เงินฝากหรือบัตรเงินฝากของสถาบันการเงินที่ได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๔) ตราสารแห่งหนึ่ง^๑ที่ออกโดยนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่ตราสารได้รับการจัดระดับอยู่ในอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้

(๕) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (ก) หากมีการปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือจนไม่อยู่ในระดับดังกล่าวให้ถือว่าเป็นหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (ข)

(ข) การลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความเสี่ยงที่เสนอขายในต่างประเทศดังต่อไปนี้

(๑) พันธบัตรหรือตราสารแห่งหนึ่งที่เสนอขายในต่างประเทศ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ (ก)

(๒) หุ้น หรือหุ้นกู้แปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นหรือใบแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ หรือใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงที่มีการซื้อขายหรือมีแผนจะมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศนั้น ๆ

(๓) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินตาม (๒)

(๔) หน่วยลงทุนของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลงทุนในอสังหาริมทรัพย์หรือโครงสร้างพื้นฐาน หรือสินค้าโภคภัณฑ์

(ค) การลงทุนตาม (ก) และ (ข) อาจทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเพื่อบริหารและป้องกันความเสี่ยง บริหารสภาพคล่อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน คือธุรกรรมป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนหรือธุรกรรมอนุพันธ์ที่โยงกับตราสารที่อนุญาตให้ลงทุน

ในการนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปลงทุน ให้บริษัทจัดการกองทุนพิจารณาลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงที่เสนอขายในประเทศไทย มูลค่ารวมกันไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเงินกองทุนย่อยต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยง หรือเป็นการบริหารสภาพคล่อง หรือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการบริหารกองทุนย่อยต่างประเทศ โดยให้นับเงินลงทุนดังกล่าวข้างต้นเป็นสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงของเงินกองทุนย่อยต่างประเทศ

การลงทุนอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (ก) หรือ (ข) เมื่อรวมกันแล้วต้องลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความมั่นคงสูงหรือมีความเสี่ยงต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ และการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่มีความเสี่ยงไม่เกินร้อยละสี่สิบของเงินกองทุนย่อยต่างประเทศ

การนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปจัดหาผลประโยชน์ตามข้อ (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุเกี่ยวกับสัดส่วนการลงทุน ประเทศที่ลงทุน สกุลเงิน ดัชนีอ้างอิง สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ระดับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่สามารถลงทุนได้ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า การกำกับและรายงานการลงทุน เป็นต้น

ในกรณีที่บริษัทจัดการกองทุนนำเงินกองทุนย่อยต่างประเทศไปลงทุนตาม (ก) หรือ (ข) ให้นำความในข้อ ๘ (ข) (จ) (ฉ) และ (ช) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในข้อ ๘ (จ) ในส่วนของกำหนดเวลาให้แก้ไขภายในสามวันทำการนั้น ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

สมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการประกันสังคม